

ПЛОСКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
БРОВАРСЬКОГО РАЙОНУ
КІЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
РІШЕННЯ

Про встановлення місцевих податків та зборів

Розглянувши подання фінансового управління Броварської РДА, керуючись статтею 143 Конституції України та відповідно до пункту 8.3 статті 8, статті 10, пунктів 12.3, 12.4 і 12.5 статті 12, статей 265, 266, 267, 268 Податкового Кодексу України зі змінами та доповненнями, пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, враховуючи рекомендації постійної комісії з питань планування, бюджету, фінансів і цін, сесія Плосківської сільської ради

ВИРИШЛА:

1. Встановити місцеві податки згідно додатку 1:

- a) Податок на нерухоме майно.
- б) Єдиний податок.

2. Це рішення набирає чинності з 01.01.2017 року.

3. Забезпечити направлення копії цього рішення до органу державної податкової служби.

4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань планування, бюджету, фінансів і цін.

Сільський голова

Л.С.Димчук

З оригіналом
Сільський голова Л.С.Димчук

с. Плоске
12 липня 2016
№ 66 Х -VII

ДОДАТОК №1
до рішення № 66
У сесії Плосківської
сільської ради VI Іскликання
від 12 липня 2016 року

ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ

Розділ I. Податок на майно.

1. Склад податку на майно

1.1. Податок на майно складається з:

1.1.1. податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;

1.1.2. транспортного податку;

1.1.3. плати за землю.

1. Загальні положення

1.1 Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж – одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площині для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів;

1.2. садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площині забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

1.3. дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку";

1.4 об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, тaborи для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдаліні,

кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

г) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

е) інші будівлі;

2. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

2.1. Платники податку.

2.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2.2. Об'єкт оподаткування

2.2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

ε) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

2.3. База оподаткування

2.3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

2.3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

2.3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площини кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

2.4. Пільги із сплати податку

2.4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи – платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 240 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 360 кв. метрів.

г) на всі види нежитлової нерухомості.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

2.5. Ставка податку

2.5.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської ради, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, о не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного(податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

2.5.2. Ставки податку для фізичних осіб встановлюються в таких розмірах за 1 кв.метр площині об'єкта житлової та не житлової нерухомості:

а). Ставки податку для квартир, загальна площа яких перевищує 120 кв.м – 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати , встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року,

б). Ставки податку для житлових будинків , загальна площа яких перевищує 240 кв.м – 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року,

в) Ставки податку для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), площа яких перевищує 360 кв.метрів – 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного(податкового) року,

г). Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, а саме: господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції, тощо, які розташовані на одній земельній ділянці з житловим будинком становить 0% розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року,

2.5.3. Ставки податку для **юридичних осіб** встановлюються в таких розмірах за 1 кв.метр площи об'єкта нежитлової нерухомості:

а) Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, становить 3% розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

2.6. Податковий період

2.6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

2.7. Порядок обчислення суми податку

2.7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.4.1. пункту 2.4. цього розділу, та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площи таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площи таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.4.1. пункту 2.4. цього розділу та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площи таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площи таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 2.4.1. пункту 2.4. цього розділу та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площи таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів б) і в) цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площи кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площи кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

2.7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 2.7.1 пункту 2.7. цього розділу, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного(нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

2.7.3. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та /або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт

2.8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

2.8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

2.9. Порядок сплати податку

2.9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету.

2.10. Строки сплати податку

2.10.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації";

3. Транспортний податок.

Визначити, що транспортний податок в с.Плоске справляється у розмірі та в порядку, встановленому ст.267 Податкового кодексу України.

4. Плата за землю.

4.1. Платниками земельного податку є:

4.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

4.1.2. землекористувачі.

4.2. Об'єкти оподаткування

4.2.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

4.2.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4.3. Базою оподаткування земельним податком є:

4.3.1.нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта

індексації;

4.3.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

4.4. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісогосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження).

4.4.1. Податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

4.4.2. Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до пункту 4.5.

4.5. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження).

4.5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 0,03% від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – 0,01% від їх нормативної грошової оцінки.

4.5.2. Ставка податку встановлюється у розмірі 3% від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки які, перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

4.6. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено

4.6.1. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі 0,1 % від нормативної грошової оцінки одиниці площи ріллі по області.

4.7. Від сплати земельного податку для фізичних осіб звільняються:

4.7.1. інваліди першої і другої групи;

4.7.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

4.7.3. пенсіонери (за віком);

4.7.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

4.7.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

4.8. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 4.7. поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

4.8.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

4.8.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;

4.8.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

4.8.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

4.8.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

4.9. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (пайї) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (пайї) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

4.10. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню

4.10.1. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзи, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

4.10.2. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

4.10.3. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

4.10.4. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

4.11. Податковий період для плати за землю.

4.11.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

4.11.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

4.12. Порядок обчислення плати за землю

4.12.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

4.12.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію за поточний рік, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій.

4.12.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

4.12.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

4.12.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникам до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

4.12.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площині будівлі, що знаходитьться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

4.12.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 4.7. за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

4.13. Строк сплати плати за землю

4.13.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

4.13.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

4.13.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.13.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.13.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

4.13.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

4.13.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами податок за площину, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

4.13.8. Власник нежилого приміщення (їого частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площину під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

5. Орендна плата.

5.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства. Красилівська рада, яка укладає договори оренди землі, до 1 лютого подає контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки перелік орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

5.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

5.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

5.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

5.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

5.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

5.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

5.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

5.7. Податковий період застосовується відповідно до вимог пункту 4.11.

Сільський голова:

Л.С.Димчук

З оголошенням віри